

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **A. P.**, zastoupené Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-7050-1/ČJ-2009-9CPR-C215 ze dne 17. 12. 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 33/2009 – 53 ze dne 26. 2. 2013,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 17. 12. 2008 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo v souladu s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, skupiny povolování pobytu Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2008 č. j. SSCP-03405-30/UL-X-CI-2007. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky pana P. V. T., manžela žalobkyně, neboť závažným způsobem narušoval veřejný pořádek. Městský soud v Praze žalobu rozsudkem ze dne 26. 2. 2013 č. j. 8 Ca 33/2009 - 53 zamítl.

Dne 8. 4. 2013 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou se domáhala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2013 č. j. 8 Ca 33/2009 - 53.

V průběhu řízení sdělila stěžovatelka podáním ze dne 30. 5. 2013, že bere podanou kasační stížnost výslovně a v celém rozsahu zpět. Na základě této skutečnosti Nejvyšší správní soud řízení zastavil podle ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu